

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 18Ek/826/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120295871
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina Holecová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2021:6120295871.3

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: ZP Development s.r.o., IČO: 50 058 061, so sídlom Námestie SNP 74/28, 960 01 Zvolen, zast. TOMÁŠ KOHÚT advokátska kancelária, s.r.o., IČO: 47 235 888, so sídlom Námestie SNP 74/28, 960 01 Zvolen, proti povinnému X/: E. G., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom X. XXX/XX, XXX XX X. M., povinnej X/: W. N., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom: XXX XX E. nad B., adresa na doručovanie písomností: P. XXXX, XXX XX K., o vymoženie nepeňažného nároku - vypratanie nebytového priestoru a trov exekúcie, vedenej u súdneho exekútora: Mgr. Slavomír Nosko, so sídlom exekútorského úradu: Komenského 3, 974 01 Banská Bystrica, sp. zn. 379EX 286/20, o návrhu povinnej 2/ na zastavenie exekúcie, o sťažnosti povinnej 2/ proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 18Ek/826/2020 zo dňa 16. septembra 2020, takto

rozhodol:

I. Sťažnosť povinnej 2/ zamietá.

II. Oprávnenému voči povinnej 2/ nárok na náhradu trov sťažnostného konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 18Ek/826/2020 zo dňa 16. septembra 2020 vydaným vyšším súdnym úradníkom súd návrh povinnej 2/ na zastavenie exekúcie podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku zamietol.

2. Vychádzal zo zistení, že oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie doručeným súdu dňa 05.05.2020 domáhal od povinného 1/ a povinnej 2/ vymoženia nepeňažného nároku - vypratania nebytového priestoru a trov exekúcie na základe právoplatného a vykonateľného exekučného titulu - Rozsudku Okresného súdu Zvolen sp. zn. 6C/28/2018 zo dňa 05.09.2019 (ďalej v texte aj ako „exekučný titul“). Poverením zo dňa 29.05.2020 súd poveril vykonaním exekúcie súdneho exekútora: Mgr. Slavomíra Noska, so sídlom exekútorského úradu Komenského 3, 974 01 Banská Bystrica, ktorý ju vedie pod spisovou značkou 379EX 286/20.

3. Povinná u súdneho exekútora dňa 13.07.2020 podala návrh na zastavenie exekúcie s odkladným účinkom (§ 61k ods. 2 Exekučného poriadku) s odôvodnením, že si nie je vedomá, že by obdržala nejaké rozhodnutie o vystaňovaní alebo inú informáciu v skoršom doručení a nakoľko je zdravotne postihnutá, pripútaná na lôžko a odkázaná na inú osobu, ktorá sa o ňu stará, nie je jej terajšia situácia dobrá a nie je možné, aby sa v tak krátkom čase bola schopná odsťahovať inam, prosí preto o pozastavenie exekúcie.

4. Oprávnený vo svojom vyjadrení k návrhu povinnej 2/ na zastavenie exekúcie uviedol, že so zastavením exekúcie nesúhlasí, pričom povinná 2/ neuviedla v návrhu na zastavenie exekúcie žiaden zákonný dôvod na zastavenie exekúcie

5. Súd rozhodujúc o návrhu povinného na zastavenie exekúcie dospel k záveru, že návrhu povinnej 2/ na zastavenie exekúcie nie je možné vyhovieť. Svoj záver odôvodnil tým, že tvrdenie povinnej 2/ o tom,

že je zdravotne postihnutá, nie je dôvodom na zastavenie exekúcie. Súd v tejto súvislosti uvádza, že nemajetnosť, nepriaznivá finančná situácia ako aj jej nepriaznivý zdravotný stav, nie sú kvalifikovaným dôvodom na zastavenie exekúcie. K námietke povinnej 2/ o tom, že si nie je vedomá, že by jej bolo doručené rozhodnutie o vysťahovaní, súd požiadal Okresný súd Zvolen o zaslanie potvrdenia o doručení exekučného titulu povinnej 2/, pričom dňa 24. 08. 2020 bola súdu doručená odpoveď, v ktorej Okresný súd Zvolen uviedol, že nakoľko povinná 2/ má v registri obyvateľov evidovanú adresu trvalého pobytu Rudno nad Hronom (okres Žarnovica), bol povinnej 2/ exekučný titul doručovaný v zmysle § 106 ods. 3 CSP na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke Okresného súdu Zvolen. Zároveň bol povinnej 2/ doručovaný exekučný titul prostredníctvom Obecného úradu Rudno nad Hronom v zmysle ustanovenia § 5 zákona č. 253/1998 Z. z. o hlásení pobytu občanov SR a registri obyvateľov SR v znení neskorších predpisov. Exekučný titul bol povinnej 2/ doručovaný v zmysle § 106 ods. 3 CSP, kedy platí, že písomnosť (exekučný titul) sa považuje za doručenú po 15 dňoch od zverejnenia oznámenia na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke príslušného súdu, aj ak sa o tom adresát (povinná 2/) nedozvie. Exekúcia sa tak podľa zistení súdu začala dôvodne, nakoľko povinná 2/ nespĺnila to, čo jej ukladá právoplatný a vykonateľný exekučný titul a dospel k právnomu názoru, že návrh povinnej 2/ na zastavenie exekúcie na základe vyššie uvedených dôvodov nie je dôvodný. Nakoľko si žiadny z účastníkov konania náhradu trov konania v súvislosti s návrhom povinnej 2/ na zastavenie exekúcie neuplatnil, súd o trovách konania nerozhodoval.

6. Povinná 2/ podala voči konštatovanému uzneseniu sťažnosť zo dňa 30. 09. 2020 v ktorej sa domáhala zastavenia exekúcie. Opätovne poukázala na skutočnosť, že je zdravotne postihnutá, odkázaná na pomoc druhej osoby. Doplnila, že si je vedomá svojho dlhu na nájomnom, ktorý spláca podľa svojich možností, je však dôchodkyňou s malým dôchodkom. Žiadala zastaviť vysťahovanie, chcela by aj naďalej bývať v penzióne. Zaviazala sa riadne platiť nájom k 20. dňu v mesiaci.

7. Oprávnený sa k sťažnosti povinnej 2/ nevyjadril.

8. Podaním zo dňa 24. 11. 2020 s názvom „odvolanie proti rozsudku“ povinná 2/ namietala proti rozhodnutiu súdu o vysťahovaní v exekúcii č. 379EX 286/20. Žiadala o zrušenie rozsudku o vysťahovaní a exekúcie s odôvodnením, že celý dlh na nájomnom už uhradila. Zopakovala svoje tvrdenie, že je ťažko zdravotne postihnutá ležiaca pacientka, o ktorú sa stará jej syn. Jej dôchodok predstavuje 300,06 eur, syn poberá opatrovateľský príspevok vo výške 476,- eur.

9. Podľa § 202 ods. 1 druhá veta zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“), sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

10. Podľa § 200 Exekučného poriadku, na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

11. Podľa § 239 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. V zmysle ods. 2 uvedeného ustanovenia, sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

12. V zmysle § 250 ods. 1 CSP, ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

13. V zmysle § 202 ods. 2 Exekučného poriadku, písomné vyhotovenie uznesenia, ktorým sudca zamietá sťažnosť proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka, nemusí obsahovať odôvodnenie, ak sa sudca stotožňuje s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozhodnutí.

14. Podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak
a) po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku,
b) exekučný titul bol zrušený,
c) je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť (§ 54 ods. 2),

d) sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu.

15. Súd (§ 202 ods. 1 Exekučného poriadku), po zistení, že sťažnosť bola podaná včas (§ 242 CSP), oprávnenou osobou - účastníkom konania, v ktorého neprospech bolo uznesenie vydané (§ 240 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je sťažnosť prípustná (§ 239 ods. 1, ods. 2 CSP), po skonštatovaní, že nedostatok náležitostí sťažnosti nebráni jej vecnému prejednaniu (§ 202 ods. 1 Exekučného poriadku) dospel k záveru, že sťažnosť povinnej 2/ nie je dôvodná. Z obsahu súdneho spisu mal súd potvrdený skutkový stav tak, ako ho uviedol vyšší súdny úradník a z takto zisteného skutkového stavu vyvodil i správny právny záver. Odôvodnenie napadnutého uznesenia poskytuje dostatočný podklad pre uvedený právny záver. Napriek opačnému názoru povinnej 2/ súd nemal v tejto veci dôvod, pre ktorý by nemal súhlasiť s podstatou argumentácie použitej vyšším súdnym úradníkom. Práve pre správnosť a i objektívnu argumentačnú presvedčivosť dôvodov uvedených v napadnutom uznesení by z titulu aplikácie ust. § 250 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 202 ods. 2 Exekučného poriadku nebolo potrebné odôvodňovať uznesenie, ktorým sudca zamietá sťažnosť proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka. Avšak vo väzbe k dôvodom sťažnosti povinnej súd považuje za potrebné nad rámec ustanovenia § 202 ods. 2 Exekučného poriadku doplniť za účelom zdôraznenia správnosti záverov vyjadrených v preskúmanom rozhodnutí nasledovné skutočnosti.

16. Povinná 2/ v podanej sťažnosti závery preskúmaného rozhodnutia žiadnym spôsobom nespochybnila, pričom zopakovala svoje tvrdenia, že žiada zrušiť rozsudok a exekúciu z dôvodu, že v plnom rozsahu uhradila dlh na nájomnom, je ťažko zdravotne postihnutá ležiaca pacientka s nepriaznivou majetkovou situáciou odkázaná na starostlivosť inej osoby. Chcela by zotrvať vo vypratávanej nehnuteľnosti, pričom sa zaväzuje pravidelne uhrádzať nájomné do 20. dňa v mesiaci.

17. Sťažnostný súd predovšetkým zdôrazňuje, že civilné sporové konanie sa rozpadá na dva samostatné úseky, a to na konanie nachádzacie a konanie vykonávacie (exekučné). V rámci nachádzacieho konania súd rozhoduje o spore, ktorý vznikol medzi jeho účastníkmi a výsledkom jeho rozhodovacej činnosti je exekučný titul. Pokiaľ sa účastník takéhoto nachádzacieho konania domnieva, že rozhodnutie nie je správne, eventuálne spravodlivé, môže sa domáhať svojej ochrany opäť len v konaní nachádzacom (v danom prípade konanie pred Okresným súdom Zvolen, ktoré je vedené týmto súdom pod sp. zn. 6C/28/2018) a to využitím opravných prostriedkov (riadnych alebo mimoriadnych), ktoré mu zákon poskytuje. Všetky námietky týkajúce sa exekučného titulu mala preto povinná 2/ možnosť namietať v základnom konaní. Pokiaľ takéto rozhodnutie nadobudne právoplatnosť a stane sa vykonateľným, môže sa oprávnený účastník domáhať vynútenia splnenia judikovanej povinnosti v exekučnom konaní, ktoré je však konaním samostatným. To v praxi znamená, že exekučný titul je predpokladom pre nariadenie exekúcie, nie je však predmetom prieskumu (posudzovania jeho správnosti alebo nesprávnosti) zo strany exekučného súdu. Exekučný titul potom exekučný súd nepreskúma z hľadiska jeho vecnej správnosti, keďže vykonávacie konanie je z hľadiska svojej podstaty určené výlučne na faktický výkon rozhodnutia, nie pre autoritatívne nachádzanie práva a rovnako tak nie je konaním prieskumným, či dokonca opravným (exekučný súd nie je ani súdom odvolacím, a ani dovolacím).

18. Úlohou exekučného súdu je rozhodovať o zastavení exekúcie len v prípadoch existencie skutočností, pre ktoré je exekúcia neprípustná (§ 61k ods. 1 Exekučného poriadku). Z povahy exekučného konania vyplýva, že musí ísť o také skutočnosti (pokiaľ logicky porovnáme jednotlivé dôvody zastavenia exekúcie zo strany súdu), pre ktoré je ďalší výkon exekúcie spôsobilý založiť kolíziu s procesnými zásadami, ktoré môžu mať podklad v práve hmotnom, na ktorých je exekúcia ako procesný inštitút vybudovaná, alebo sú protichodné vo vzťahu k účelu, ktorý sa exekúciou sleduje, a to je zaistenie efektívneho splnenia povinnosti priznanej exekučným titulom. Exekučný súd preto nemôže exekúciu vypratáním nehnuteľnosti, ktorú povinná 2/ obýva, zastaviť len z dôvodu jej priania aj naďalej v tejto nehnuteľnosti zotrvať. Súd poukazujúc na svoj predchádzajúci výklad zároveň dodáva, že nedisponuje ani právomocou predložený exekučný titul, t.j. rozsudok Okresného súdu Zvolen č.k. 6C/28/2018 - 67 zo dňa 5. septembra 2019, zrušiť. Súd preto pri posudzovaní tohto prípadu musel vychádzať zo samotného účelu vykonávacieho konania, ktorého je zaistiť ochranu práva toho, komu takéto právo bolo priznané vykonateľným exekučným titulom. Ak je súčasťou rozhodnutia orgánu verejnej moci uloženie povinnosti, náš právny poriadok predpokladá, že jej adresát si ju voči osobe oprávnenej splní dobrovoľne, v lehote a spôsobom ustanoveným v tomto rozhodnutí. Inštitút núteného výkonu takéhoto rozhodnutia možno uplatniť vtedy, keď nie je zo strany povinného oprávnenému poskytnuté priznané plnenie riadne a včas, teda vo výške a v lehote určenej vykonávaným rozhodnutím. Z ust. § 48 ods. 2 Exekučného poriadku

jednoznačne vyplýva, že exekúciu možno vykonať na návrh toho, kto je oprávnený požadovať plnenie z exekučného titulu preto, že povinný dobrovoľne nespĺnil to, čo mu exekučný titul ukladá. Pokiaľ si potom povinná 2/ svoju povinnosť voči oprávnenému nespĺnila tak, ako jej to ukladá predložený exekučný titul, oprávnený má zákonom priznanú možnosť domáhať sa jeho núteného výkonu.

19. Sťažnostný súd nespochybňuje zložitú situáciu povinnej 2/ zapríčinenú jej nepriaznivým zdravotným stavom, nebolo však možné súčasne prehliadnúť, že súd pri vydávaní exekučného titulu vychádzal zo zistení, že: „Podľa Zmluvy o podnájme apartmánu zo dňa 28. 04. 2017, ktorá bola uzavretá medzi žalobcom ako nájomcom a žalovanými ako podnájomcami, prenechal žalobca žalovaným do užívania nebytový priestor č. 53 o celkovej výmere 33,5 m², nachádzajúci sa na 6. NP (5. poschodie) nehnuteľnosti - stavby, zapísané na LV č. 8459 vedenej pre obec Zvolen, kat. úz. Zvolen ako Penzión Zlatý Potok so súpisným číslom 9320, postavenej na pozemku KN-C parc. č. 5000/5, zast. plochy a nádvoría o výmere 679 m². Zmluva o nájme bola so žalovanými uzatvorená na dobu určitú v trvaní 1 rok, t. j. do 28. 04. 2018. Uvedenú skutočnosť žalobca preukázal dotknutou listinou. Žalovaní boli povinní nebytový priestor uvoľniť v zmysle zmluvného dojednania dňa 28. 04. 2018.“ Povinná 2/ preto mala vedomosť, že tento nebytový priestor jej bol prenechaný do užívania len do 28. 04. 2018, mala potom aj s prihliadnutím na jej zdravotný stav podľa názoru súdu dostatočný časový priestor, aby aktívne riešila svoju bytovú otázku. Pravidlá núteného výkonu (súdnych) rozhodnutí slúžia na prvom mieste k presadeniu existujúcich právnych princípov, na ktorých je postavený právny poriadok Slovenskej republiky. Preto právo na súdnu ochranu zaručené v čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky sa nemôže končiť vydaním právoplatného a vykonateľného rozhodnutia súdu, ale musí zahŕňať aj možnosť núteným spôsobom a aj proti vôli povinného realizovať povinnosť na plnenie obsiahnutú vo výroku takéhoto rozhodnutia, ktorá nebola splnená dobrovoľne (Nález ÚS SR, sp. zn. I. ÚS 5/2000, z 13. júla 2000). Exekučný súd potom oprávnenému právo na nútenú realizáciu exekučného titulu v podobe zastavenia exekúcie uprieť nemôže ani vtedy, ak by to malo spôsobiť u povinného nepriaznivé následky. Správnosť tohto záveru súdu umocňuje aj skutočnosť, že v opačnom prípade by súd (definitívne) priznal ochranu protiprávnemu stavu, kedy povinná 2/ vedome (viac ako tri roky) užíva nehnuteľnosť bez právneho dôvodu. Vo veci vypratania nehnuteľnosti nejde o vznik, zmenu alebo zánik hmotnoprávneho vzťahu, ale iba o deklaráciu právneho stavu, že sporná nehnuteľnosť je povinnou 2/ užívaná bez právneho dôvodu. Súd tak nemôže prihliadať len na záujmy povinnej 2/, ale musí rešpektovať aj právo oprávneného na nútený výkon exekučného titulu, pričom oprávnený má legitímny záujem aj na tom, aby sa výkon jeho práv už ďalej neodďaľoval. Rovnako súd pripomína, že nemôže žiadnym spôsobom autoritatívne nariadiť oprávnenému, aby zotrval v zmluvnom vzťahu s povinnou 2/, resp. uzatvoril s ňou novú zmluvu, na podklade ktorej by povinná mohla vo vypratávanej nehnuteľnosti naďalej zotrvať.

20. Napadnuté uznesenie o zamietnutí návrhu povinnej 2/ na zastavenie exekúcie je vecne správne, keďže ani súd v obsahovej zhode so závermi preskúmaného rozhodnutia v konaní nezistil žiadny zo zákonných dôvodov na zastavenie exekúcie uvedených v § 61k ods. 1 Exekučného poriadku.

21. Súd preto nemal inú možnosť, než sťažnosť povinnej 2/ postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 250 ods. 1 CSP v spojení s § 200 Exekučného poriadku ako nedôvodnú zamietnuť. V exekučnom konaní sa rozhoduje spravidla bez nariadenia pojednávania, resp. bez výsluchu účastníkov konania (§ 61l ods. 2, § 202 ods. 1 Exekučného poriadku) a vo veci súd nariadi pojednávanie, len ak to považuje za nevyhnutné. Rozumnému a praktickému exekučnému režimu zodpovedá zásada, že pokiaľ nie je v konaní nutné vykonať osobitné dokazovanie k skutkovým okolnostiam, súd zásadne pojednávanie nenariaďuje. Rozhodovacia činnosť súdu v danom prípade spočívala v právnom posúdení veci a súd rozhodoval výhradne na základe tvrdení účastníkov konania a obsahu spisu, ktoré poskytli kompletný a ucelený podklad pre zákonné rozhodnutie.

22. Podľa § 199a ods. 1 Exekučného poriadku, trovami oprávneného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s podaním návrhu na vykonanie exekúcie a v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie, výdavky na zaplatený súdny poplatok a hotové výdavky spojené s podaním návrhu na vykonanie exekúcie.

23. Podľa § 199d ods. 1 Exekučného poriadku, oprávnený má voči povinnému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v konaní platil, v rozsahu, v akom ich súd uviedol v poverení na vykonanie exekúcie alebo dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie, ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie.

24. Podľa § 199e Exekučného poriadku, ak je zástupcom oprávneného alebo povinného advokát, odmena za právne zastúpenie sa nahrádza podľa ustanovení o tarifnej odmene. Do začatia exekúcie má oprávnený nárok na náhradu trov právneho zastúpenia najviac vo výške odmeny za dva úkony právnej služby; a ak ide o exekúciu na vymożenie práva na peňažné plnenie, patrí mu náhrada týchto trov právneho zastúpenia najviac vo výške vymáhaného nároku podľa stavu ku dňu vydania poverenia na vykonanie exekúcie.

25. V ustanovení § 255 CSP v spojení s § 200 Exekučného poriadku sa ako kritérium priznania náhrady trov exekučného konania premieťa zásada úspechu vo veci (zásada zodpovednosti za výsledok sporu) a to tak, že neúspešný účastník je povinný nahradiť úspešnému účastníkovi konania preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené trovy, ktoré tento vynaložil v súvislosti s uplatnením alebo bránením svojho práva. V zmysle § 61l ods. 3 Exekučného poriadku, exekučný súd súčasne rozhoduje o nároku na náhradu trov konania ako aj o ich výške (k tomu porovnaj aj § 199d Exekučného poriadku). Oprávnený bol v tomto konaní úspešný (súd sťažnosť povinnej 2/ zamietol), voči povinnej 2/ mu tak vznikol nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré mu vznikli v súvislosti so sťažnostným konaním (§ 199d ods. 1 Exekučného poriadku). Oprávnený si v sťažnostnom konaní žiadne trovy konania voči povinnej 2/ neuplatnil a ani mu podľa obsahu spisu žiadne trovy konania nevznikli. Exekučný poriadok výslovne nerieši situáciu, ak si účastník konania, ktorý na základe procesných ustanovení má nárok na náhradu trov konania, žiadne trovy konania o sťažnosti neuplatnil a ani mu žiadne trovy konania nevznikli. Na daný prípad nie sú k dispozícii ani analogicky použiteľné ustanovenia Civilného sporového poriadku alebo iného zákona (analogia legis alebo iuris). Sťažnostný súd preto s použitím základných princípov čl. 4 ods. 2 CSP v spojení s čl. 17 CSP oprávnenému voči povinnej 2/ nárok na náhradu trov sťažnostného konania nepriznal.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu súdu o sťažnosti (výrok I.) a proti rozhodnutiu súdu o trovách konania vrátane ich výšky (výrok II.) odvolanie nie je prípustné (§ 202 ods. 3 Exekučného poriadku, § 355 ods. 2 CSP).

Proti rozhodnutiu súdu o sťažnosti (výrok I.) a proti rozhodnutiu súdu o trovách konania vrátane ich výšky (výrok II.) dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora nie je prípustné (§ 202 ods. 4 Exekučného poriadku).